

**INFORMACJA O NIE UWZGLĘDNIONYCH LUB UWZGLĘDNIONYCH CZĘŚCIOWO UWAGACH
ZGŁOSZONYCH W TOKU KONSULTACJI MIĘDZYRESORTOWYCH**

Wniosek o ratyfikację Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych został uzgodniony z z ministrami-członkami Rady Ministrów oraz z Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesem Rządowego Centrum Legislacji, Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesem PFRON.

Uwagi zgłoszone przez Rządowe Centrum Legislacyjne, Ministerstwo Edukacji Narodowej, Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Infrastruktury, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwo Zdrowia, PFRON zostały uzgłędnione, z wyjątkami wskazanymi w tabeli.

Wniosek został poddany konsultacjom z NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Konfederacją Pracodawców Polskich, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych, Business Centre Club – Związkiem Pracodawców oraz Związkiem Rzemiosła Polskiego. Zamiar ratyfikowania konwencji był także konsultowany z organizacjami osób niepełnosprawnych oraz organizacjami reprezentującymi osoby niepełnosprawne.

W uzyskanych opiniach związków zawodowych i organizacji pracodawców (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, Związek Rzemiosła Polskiego) oraz organizacji pozarządowych wyrażone zostało zdecydowane poparcie wniosku o ratyfikację Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych.

Resort	Uwaga	Stanowisko MPiPS
Rządowe Centrum Legislacyjne	Uwaga 2.e) trzecie tiret – wskazanie w wykazie aktów prawnych aktów, które w tekście uzasadnienia nie zostały wymienione	Odnośnie do ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną – ustawa jest wymieniona w uzasadnieniu wniosku na s. 83. W pozostałym zakresie lista została zweryfikowana.
Rządowe Centrum Legislacyjne	Uwaga 2.a) - uwzględnienie w uzasadnieniu wniosku aktualnego stanu prawnego	W związku z wejściem w życie ustawy o działalności leczniczej zmieniona została terminologia, zgodnie ze wskazówkami Ministerstwa Zdrowia (s. 42 i 48 uzasadnienia wniosku, w pozostałym zakresie MZ nie dostrzegło potrzeby zmiany terminologii). W pozostałym zakresie stan prawny został zweryfikowany
Ministerstwo Infrastruktury	Uzasadnienie wniosku - art. 9 konwencji może nałożyć na państwo obowiązek zapewnienia dostosowania do potrzeb osób niepełnosprawnych wszystkich pociągów oraz wszystkich dworców kolejowych. W takim przypadku konieczne byłoby uzupełnienie skutków ratyfikacji konwencji o konieczność zapewnienia znaczących funduszy na dostosowanie transportu kolejowego do wymogów konwencji.	Nie ma podstaw, by z konwencji wywodzić obowiązek zapewnienia pełnego dostosowania całej infrastruktury publicznej, w tym kolejowej, do potrzeb osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Z konwencji wynika obowiązek przeprowadzenia dostosowań w racjonalnym zakresie, waząc zapotrzebowanie, wielkość nakładów oraz środki finansowe będące w danej chwili w dyspozycji danego państwa. Oceniając zobowiązania wynikające z konwencji należy zwrócić uwagę art. 4 ust. 2 konwencji oraz na odpowiednie zapisy zawarte w uzasadnieniu w wniosku (s. 75-76): „...zapewnione jest wykonywanie konwencji na satysfakcjonującym poziomie, ale Rząd jest zdania, że pożądana jest rozbudowa prawa i polityki lub poprawa ich wdrażania, tak aby zapewnić wykonywanie konwencji na najwyższym możliwie poziomie, odpowiadającym oczekiwaniom osób niepełnosprawnych i, szerzej, całego społeczeństwa. Poprawa wdrażania obowiązujących regulacji oraz rozbudowa programów działania będą następować stopniowo, odpowiednio do środków finansowych będących w dyspozycji rządu. Na przyjęcie takiego stanowiska pozwala sama konwencja, która przewiduje w art. 4 ust. 2 ¹ , że tego rodzaju działania mogą być podejmowane stopniowo – odpowiednio do możliwości finansowych państwa. Ratyfikacja konwencji nie nałoży więc zobowiązań jeżeli chodzi o osiągnięcie określonych celów i w określonym terminie. Polska, nawet jeżeli podjęcie określonych działań zostanie odłożone, lub działania będą realizowane na ograniczoną skalę, nie narazi się na zarzut ze strony Komitetu praw osób niepełnosprawnych o niedostatecznym wdrażaniu konwencji. W konsekwencji, nie ma

¹ Art. 4 ust. 2 „W odniesieniu do praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, każde z Państw Stron zobowiązuje się podjąć kroki, wykorzystując maksymalnie dostępne mu środki i, gdy to potrzebne, w ramach współpracy międzynarodowej, w celu stopniowego osiągnięcia pełnej realizacji praw, bez uszczerbku dla tych zobowiązań zawartych w niniejszej konwencji które, zgodnie z prawem międzynarodowym, mają skutek natychmiastowy.”

		potrzeby wskazywania w uzasadnieniu wniosku ratyfikacyjnego ewentualnych kosztów zmian i terminu ich poniesienia.”
Ministerstwo Finansów	W uzasadnieniu wniosku (...) nie należy wskazywać, w jakim okresie mają nastąpić zmiany zapewniające zgodność prawa polskiego z konwencją.	<p>Część VI punkt 2/ uzasadnienia została istotnie przeredagowana.</p> <p>Odrębnie wskazane zostało, jakie zmiany prawa muszą być wprowadzone, by zapewnić zgodność z konwencją (omówienie szczegółowe – część VI, punkt 3), przy czym tylko w odniesieniu do ustawy o języku migowym i innych sposobach komunikowania się zostało wskazane, że prace powinny toczyć się szybko. Nie ma jednak zapisu nakładającego zobowiązanie zakończenia ich w określonym terminie (zgodnie z uzasadnieniem, s. 75: „istotne jest, by zostały one zakończone możliwie szybko oczywiście z zastrzeżeniem spełnienia wymogów procesu legislacyjnego i odpowiednio do możliwości poniesienia przez państwo skutków finansowych zmian. O ile okaże się, że nie zostaną one zakończone do chwili wejścia w życie konwencji w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, byłoby pożądane, by prace były na zaawansowanym etapie w momencie przedstawiania pierwszego sprawozdania z wykonywania konwencji (dwa lata od wejścia w życie w stosunku do Polski), tak aby Komitet do spraw praw osób niepełnosprawnych uzyskał przekonanie o realnym zaangażowaniu rządu we wdrażanie konwencji.”). Biorąc pod uwagę obecny etap prac takie zapisy nie wydają się ryzykowne, zwłaszcza że nie wskazują konkretnej daty ich zakończenia.</p> <p>Jeżeli chodzi o zmianę prawa cywilnego i rodzinnego, to zawarta została informacja, że prace zostały rozpoczęte, ale potrwać kilka lat. Zgodnie z propozycją Ministerstwa Sprawiedliwości złożone zostanie zastrzeżenie i oświadczenie interpretacyjne, co umożliwi przeprowadzenie zmian prawa polskiego w terminie ustalonym przez właściwe władze, bez narażania się na zarzut naruszenia konwencji.</p> <p>Również odrębnie wskazane zostały inne zmiany (prawa, polityki), przedstawione następnie szczegółowo w części VI, punkt 4. Odnośnie nich wyraźnie wskazano, że nie warunkują one ratyfikacji konwencji, służyć będą zaś jej lepszemu wykonywaniu, ponieważ wykonywanie konwencji na satysfakcjonującym poziomie jest w tym zakresie już zapewnione. Wskazane zostało, że działania będą mogły być podejmowane stopniowo, odpowiednio do środków finansowych będących w dyspozycji rządu, bez narażania się na zarzut ze strony Komitetu praw osób niepełnosprawnych o niedostatecznym wdrażaniu konwencji. Ratyfikacja konwencji nie nałoży więc w tym zakresie zobowiązań jeżeli chodzi o osiągnięcie określonych celów i w określonym terminie. Podstawą do takiego stanowiska są</p>

		postanowienia konwencji - konwencja przewiduje w art. 4 ust. 2, że może to następować stopniowo – odpowiednio do możliwości finansowych państwa.
Ministerstwo Finansów	Brak wskazania skutków finansowych ratyfikacji konwencji w uzasadnieniu wniosku.	<p>1/ Zmiany przedstawione w części VI, punkt 3. Przedstawione zostały skutki finansowe ustawy o języku migowym i innych środkach komunikowania się – zgodnie z uzasadnieniem projektu założeń projektu ustawy sporządzonego przez MPiPS oraz uzasadnieniem poselskiego projektu ustawy. Jeżeli chodzi o zmiany w prawie cywilnym i rodzinnym – z uwagi na bardzo wczesny etap prac legislacyjnych koszty takie nie mogą jeszcze być ustalone. Patrz również wyjaśnienia zamieszczone odnośnie do uwagi dotyczącej wskazywania, w jakim okresie mają nastąpić zmiany zapewniające zgodność prawa polskiego z konwencją.</p> <p>2/ Zmiany przedstawione w części VI, punkt 4 Zmiany te będą wprowadzane celem zapewnienia wykonywanie konwencji na najwyższym możliwie poziomie - wskazano, że nie warunkują one ratyfikacji konwencji, służyć będą zaś jej lepszemu wykonywaniu, ponieważ wykonywanie konwencji na satysfakcjonującym poziomie jest w tym zakresie już zapewnione. Zmiany te będą następować stopniowo, odpowiednio do środków finansowych będących w dyspozycji rządu. Na przyjęcie takiego stanowiska pozwala konwencja (art. 4 ust. 2). Ratyfikacja konwencji nie nałoży zobowiązań jeżeli chodzi o osiągnięcie określonych celów i w określonym terminie. Polska będzie mieć więc możliwość odłożenia wszczęcia działań lub realizowania ich na ograniczoną skalę i nie narazi się na zarzut ze strony Komitetu praw osób niepełnosprawnych o niedostatecznym wdrażaniu konwencji. W konsekwencji, nie ma potrzeby wskazywania w uzasadnieniu wniosku ratyfikacyjnego ewentualnych kosztów zmian i terminu ich poniesienia. Omówienie pewnych zmian w uzasadnieniu wniosku, bez podawania ich terminów i kosztów, wskazuje, że Rząd ma świadomość ich potrzeby, ale ich podjęcie będzie możliwe w lepszej sytuacji finansowej. Z kolei decyzje w sprawie przedstawionych w tym punkcie innych, już wdrażanych zmian, były podejmowane uprzednio w stosunku do podjęcia decyzji o ratyfikacji konwencji i bez bezpośredniego związku z tą ratyfikacją – stanowiły one odpowiedź na potrzeby krajowe, istniejące niezależnie od zamiaru ratyfikacji konwencji. Nie warunkują one ratyfikacji konwencji, będą zaś służyć jej lepszemu wykonywaniu. Ponieważ uzasadnieniem tych prac legislacyjnych nie jest stworzenie możliwości ratyfikacji konwencji, koszty wdrożenia nowych przepisów nie powinny być traktowane jako mające bezpośredni związek z ratyfikacją konwencji. W konsekwencji, koszty wdrożenia nowych przepisów nie</p>

		powinny być przedstawiane w uzasadnieniu wniosku, mogłoby to bowiem tworzyć wrażenie, że ratyfikacja jest przesłanką ich powstania bądź że są one bezpośrednio związane z ratyfikacją. Koszty wdrożenia przepisów, o których mowa w części VI, punkt 4/ uzasadnienia wniosku, przedstawione są w uzasadnieniach projektów założeń aktów prawnych lub w projektach aktów prawnych.
Ministerstwo Finansów	Uzasadnienie wniosku - wykonywanie konwencji oznacza, między innymi, obowiązek wyznaczenia, w ramach rządu, punktu kontaktowego do spraw wdrażania konwencji, regularne sporządzanie sprawozdań z wykonywania konwencji, co również może spowodować skutki finansowe.	Konwencja nie narzuca umiejscowienia i sposobu organizacji punktu kontaktowego – punkt wyznaczony jest odpowiednio do organizacji administracji rządowej, w szczególności odpowiednio do przyjętego w danym państwie sposobu wykonywania obowiązków wynikających z umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka. Konwencja nie nakłada żadnego nowego – w stosunku do obowiązujących już tego rodzaju umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka – rozwiązania, tylko je wyraźnie wymienia i nazywa. Konwencja nie nakłada obowiązku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej nie będzie formalnie wyznaczać punktu kontaktowego do spraw wdrażania konwencji, jej wdrażanie będzie dokonywać się tak jak wdrażanie innych podobnych umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka. Obowiązek opracowywania sprawozdań wykonywany będzie w ramach zwykłych zadań administracji. Odbywać się to będzie w taki sam sposób, jak opracowywanie sprawozdań z wykonywania innych ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczących praw człowieka. W toku przygotowywania ratyfikacji umów międzynarodowych nie są brane pod uwagę koszty sporządzania sprawozdań, ich wyodrębnienie w budżecie poszczególnych instytucji jest niemożliwe. Ponadto, koszty takie nie mogą być decydujące czy ratyfikować konwencję.
Ministerstwo Finansów	Uzasadnienie wniosku - brak informacji o wysokości kosztów modyfikacji programów szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz szkole dla sędziów i prokuratorów.	Ministerstwo Sprawiedliwości kosztów takich nie podało. Nie wydaje się, by zakres modyfikacji programów szkoleniowych mógł być na tyle duży, by generował istotniejsze koszty, wymagające przeznaczenia na ich pokrycie dodatkowych środków.